

10. *Den internationale økonomiske Konference.* Den vigtigste Sag, der drøftedes i 2. Udvalg, var den i Maj 1927 i Genève afholdte *internationale økonomiske Konference* og de af denne vedtagne Henstillinger. Om selve Konferencen henvises til den i Juni afgivne Beretning til Rigsdagen samt den af fhv. Udenrigsminister Greve C. Moltke affattede Beretning om Konferencen med særligt Henblik paa Verdenshandelen. I den indledende Generaldebat i Forsamlingen indtog Udtalelserne om den økonomiske Konference en fremtrædende Plads. Fra alle Sider var man enig om at anerkende dens Betydning og Vægten af dens enstemmigt vedtagne Resolutioner. I dette Enstemmighedens Kor blandede sig dog forskellige Røster, der beklagede, at den handelspolitiske Udvikling i Praxis ikke syntes at paavirkedes af Konferencen. Saaledes udtalte den hollandske Udenrigsminister, Jonkheer *Beelaerts van Blokland*, at »man ikke uden en vis Uro maatte fastslaa, at den seneste Udvikling i det internationale økonomiske Liv ingenlunde betegnedes en Tendens til at tilpasse sig Konferencens Principer«. Spørgsmaalet om Toldtariferne maatte der tillægges en særlig Betydning, i Særdeleshed *Toldnomenklaturen* for at undgaa at der *diskrimineredes* til Skade for ét Land og *specialiseredes* til Fordel for et andet. Der burde tilvejebringes en *almindelig* Konvention i dette Øjemed. »Det bedste Grundlag for den internationale Handels Fremgang maatte søges i den *ubetingede, forbeholdsløse Anvendelse af Mestbegunstigelsesklausulens*«. Stridigheder om Fortolkningen og Anvendelsen af Traktaterne burde henvises til den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje. Paa den hollandske Regerings Vegne sluttede Ministeren sig fuldtud til Konferencens Henstillinger, der faldt sammen med Principerne for Hollands økonomiske Politik. »Men — fortsatte han — det er med denne Politik i nogen Grad som med Spørgsmaalet om Rustningernes Indskrænkning. *En Stat kan ikke marchere alene*. Saafremt de andre Stater ikke følger den, kan det Øjeblik komme, da den maa spørge sig, om den ikke vilde tvinges til at træffe de Foranstaltninger, som dens nationale Interesse dikterer den, og til — mod dens Villie — at tilpasse sig de Krav, der følger af en Politik, som den betragter som uheldbringende og som Genève har forkastet«. Paa lignende Maade udtalte den svenske Udenrigsminister *Løfgren* sig. Han henviste til, at Raadet i Junimødet havde tiltraadt Konferencens Henstillinger, og at den tyske, østrigske, belgiske, hollandske og czechoslovakiske Regering formelt havde udtalt deres Tilslutning til Konferencens Vedtagelser. Engelske, italienske og rumænske Regerings-

repræsentanter havde ligeledes udtalt Tilslutning. Men det afgørende er, om de fleste Stater i Gerning følger Konferencens Henstillinger. Sveriges økonomiske Politik er paa alle Punkter i Overensstemmelse med Konferencens Principer. »Imidlertid — hed det i Hr. *Løfgrens* Tale — tillader jeg mig at fastslaa Vanskeligheden, ja selv Umuligheden for visse Stater — særlig de af anden Rang — med Hensyn til i det lange Løb at anvende saadanne Principer i deres Handelspolitik, medmindre disse finder *almindelig* Anvendelse, i første Linie fra de Staters Side, der har den største økonomiske Indflydelse«. I Henhold hertil rettede den svenske Udenrigsminister en indtrængende Henvendelse til alle Forbundsmedlemmer, særlig de Stater, der i det økonomiske Liv spillede en dominerende Rolle, om uforøvet at skride til en almindelig Iværksættelse af Konferencens Henstillinger, saavel i de særlige Handelstraktater som i den almindelige Orientering af deres Handelspolitik. Fra dansk Side udtalte Udenrigsminister *Moltzen*, at man ansaa Sammenkaldelsen af den økonomiske Konference for en meget betydningsfuld Begivenhed og fandt dens Forløb særdeles tilfredsstillende. Det vilde være ønskeligt, dersom man i Løbet af Forsamlingen kunde finde Midlerne til at fortsætte det saa heldigt paabegyndte Værk.

Som nævnt havde Folkeforbundsraadet i sit Junimøde behandlet Konferencens forskellige Henstillinger og efter at have hørt Hr. *Stresemanns* Beretning og de Udtalelser, Raadets forskellige Medlemmer afgav paa deres Regeringers Vegne, blev der den 16. Juni 1927 vedtaget følgende Beslutning:

»Raadet tager den internationale økonomiske Konferencens Beretning til Efterretning;

1. Det udtaler sin varmeste Tak til Formanden Hr. *Theunis*, til alle Medlemmer og Sagskyndige, der har deltaget i Konferencen, saa vel som til alle Organisationer og Personer, der har medvirket ved dens Forberedelse;
2. Det formener, at Konferencen tilfulde har løst den Opgave, der paahviledes den, at formulere de Principer og Henstillinger, der er mest bestemte til at bidrage til Bedringen i hele Verdens og særlig Europas økonomiske Situation, hvorved der saaledes samtidig bidrages til at fremme de fredelige Forhold mellem Folkene;
3. Anbefaler denne bemærkelsesværdige Beretning og disse betydningsfulde Beslutninger til alle Regeringers velvillige Opmærksomhed;